

at drive deres Erhverv i en Kommune med højere Skatteprocent. Men dette vil fremdeles kunne finde Sted ved at gaa den Vej, de ærede Forslagsstillere anbefale. Den paagældende vil fremdeles kunde spare Skat, i det af mig nævnte Tilfælde vil han spare ikke mindre end 200 Kr. i Skat. Han vilde nemlig, hvis han havde Ophold i Erhvervskommunen, hvor der er 8 pCt.s Skat, være kommen til at betale 800 Kr. i Skat af de 10,000 Kr., medens han nu ved at tage Bolig i en Kommune med 2 pCt. personlig Skat, kun svarer 66 $\frac{2}{3}$ Kr. til Opholdskommunen og 533 $\frac{1}{3}$ Kr. til Erhvervskommunen, altsaa kun 600 Kr. i Skat. Han vil altsaa fremdeles kunne spare 25 pCt. eller i det foreliggende Tilfælde 200 Kr. aarligt i Skat ved at vælge sit Ophold paa den Maade, paa samme Tid som hans Opholdskommune altsaa stilles saa overordentlig uheldigt. Nu er det altsaa, at Kommissionen ikke i alle sine Konsekvenser har fastholdt det gamle Forslag fra 1871. Man har for de Opholdskommuners Vedkommende, hvis Skatteprocent er højere end den paagældende Erhvervskommunes — men ogsaa kun for dem — gjort en Tilføjelse, som vil føre til, at den paagældende Opholdskommune vil faa mere end $\frac{1}{3}$ s. Jeg tænker, man har gjort dette for at bøde noget paa den Ubilighed, som er til Stede over for Opholdskommunen i Almindelighed. Jeg kan tænke mig, at det maa have været Meningen, men man kommer saa ind i en anden Vanskelighed og faar paa ny grundet Anledning til Kritik, nemlig i Anledning af det ejendommelige Forhold, som derved opstaar, fordi Opholdskommunerne derved indbyrdes stilles forskelligt. Det har jo hidtil været saaledes, at man enten har gjort Opholdskommunen ganske uafhængig af Skatten — det var Tilfældet ved det Lovforslag om Næringsdrift, som vi have haft fremme, derefter skulde den paagældende betale en Næringsafgift, men vedblivende betale den samme Skat til sin Opholdskommune som tidligere, altsaa Opholdskommunen kom ganske uden for det hele Forhold — eller man har som i 1892—93—94 foreslaaet at dele Skatten saaledes, at der tilsikredes Opholdskommunen 50 pCt. af Skatten, hvorhos Erhvervskommunens Krav begrænsedes til 2 pCt. af Indtægten. Her kommer man imidlertid til en Ordning, som stiller Opholdskommunerne indbyrdes overordentlig forskelligt. Jeg skal oplyse, at naar man vender det Eksempel om, som jeg nylig frem-

førte, nemlig, — hvor Opholdskommunens Skat var 2 pCt. og Næringskommunens 8, og gør Opholdskommunen til den med 8 pCt. og Næringskommunen til den med 2 pCt., — et Forhold, som ogsaa meget vel kan tænkes, naar vedkommende bor i en Købstad og driver Næring i et Landdistrikt — saa vil Næringskommunens Skat blive 133 $\frac{1}{3}$ %, og dette Beløb har Skatteyderen Ret til at fradrage i den ham af Opholdskommunen paalignede Skat, som er 800 Kr., saaledes at Opholdskommunen beholder 666 $\frac{2}{3}$ %, medens Næringskommunen som anført altsaa faar 133 $\frac{1}{3}$ %. Den samlede Skat er her 800 Kr., og i dette Tilfælde vil han altsaa ikke kunne spare noget, eftersom Opholdskommunens Skatteprocent er højere end Næringskommunens. I dette Tilfælde beholder Opholdskommunen $\frac{5}{6}$ eller 83,33 pCt. af den samlede Skat, medens Næringskommunen kun faar $\frac{1}{6}$ af den samlede Skat. Opholdskommunen beholder derefter altsaa omtrent 3 Gange saa meget procentvis, som den beholder i det forrige Tilfælde, jeg anførte. Fremdeles lader man i det ene Tilfælde Opholdskommunen beholde af sin egen Skat 33 $\frac{1}{3}$ pCt., og i det andet Tilfælde lader man den beholde 83 $\frac{1}{3}$ pCt. Forholdet bliver saaledes ganske forskelligt inden for Opholdskommunerne, uagtet der jo slet ikke lader sig fremføre nogen som helst Grund til, at Opholdskommunen skulde influeres af den Omstændighed, at den paagældende driver sin Virksomhed uden for Kommunen i en Kommune med højere eller en med lavere Skatteprocent. Det er virkelig noget, som efter min Mening burde være Opholdskommunen ganske ligegyldigt. Jeg kan ikke se, at der er nogen Konsekvens i disse Regler. Jeg kan ikke se, at det fører til andet end i al Almindelighed — nemlig i de allerhyppigst forekommende Tilfælde, hvor Opholdskommunens Skat er lavere end Næringskommunens — at tilsikre Opholdskommunen $\frac{1}{3}$ af Skatten, hvilket er mindre, end man nogen Sinde har stillet Forslag om eller rettere sagt mindre, end man nogen Sinde har faaet Tilslutning til fra nogen Regering eller noget Landsting om, at man vilde yde Opholdskommunen. Det maa dog ikke glemmes, at Opholdskommunen har en hævdynden Ret, saaledes som det gentagne Gange er udtrykt i dette Ting i Betænkninger og paa anden Maade, en hævdynden Ret til Broderparten af Mandens Skat, selv om man kommer til en mellemkommunal Skattefordeling. Men $\frac{1}{3}$ er sandelig ikke nogen Broderpart. Og hvorfor